

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΡΥΦΩΝ, ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ΕΝΩΣΗΣ ΦΑΡΜΑΚΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

Ο Καθορισμός της Πολιτικής Φαρμάκου είναι Εθνική Υπόθεση

Για έμμεση ενίσχυση των εισαγόμενων φαρμάκων, που καλύπτουν το 80% της φαρμακευτικής δαπάνης κάνει λόγο ο Θεόδωρος Τρύφων μιλώντας στην «Η», επισημαίνοντας πως τα ελληνικά παραγόμενα φάρμακα έχουν περιοριστεί κάτω από το 18% σε αξία και περίπου 20% σε όγκο με βάση τα τελευταία στοιχεία του ΕΟΠΥΥ.

Η φαρμακευτική πολιτική που ακολουθείται είναι αποτέλεσμα εναρμόνισης της χώρας με οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Πόσο επηρεάζεται από τις πιέσεις της τρόικα;

Η Ε.Ε. έχει 27 διαφορετικά συστήματα Υγείας. Κάθε κράτος-μέλος είναι αποκλειστικά υπεύθυνο για την οργάνωση του συστήματος της υγειονομικής του περίθαλψης. Οργανώνει την Εθνική του πολιτική στην Υγεία, την εθνική πολιτική φαρμάκου, στο πλαίσιο των δικών του επιδιώξεων, των ιδιαίτερων κοινωνικοοικονομικών συνθηκών και της ιδιαίτερης κουλτούρας του. Συνεπώς δεν υπάρχει κάποιου είδους «Οδηγία» για το πώς θα οργανώσουμε την εθνική μας πολιτική. Είναι θέμα της κυβέρνησης να συγκροτήσει μια Εθνική Πολιτική Φαρμάκου προς όφελος της χώρας, δηλαδή προς όφελος της κοινωνίας, αλλά και της ανάπτυξης.

Σε ο,τι αφορά στην τρόικα, δεν μπορεί οι «πέσεις» της να κινούνται σε διαφορετικό πλαίσιο. Δεν έχει αρμοδιότητα στη χάραξη εθνικής πολιτικής φαρμάκου. Η όποια παρέμβασή της αφορά στο κόστος της φαρμακευτικής δαπάνης, στο πλαίσιο της δημοσιονομικής προσαρμογής της χώρας. Και αυτό, καλώς ή κακώς -για μας κακώς- συμφωνήθηκε να κινείται στο επίπεδο των 2 δις. ευρώ για τα ταμεία. Η κυβέρνηση έχει την πολιτική ευθύνη να υλοποιήσει μια πολιτική, η οποία θα καταλείψει το ποσό προς όφελος των ταμείων, των ασθενών, της εγχώριας παραγωγής και της ανάπτυξης.

Εννοείτε προφανώς τη συμμετοχή της Ελληνικής φαρμακοβιομηχανίας στην «κλειστή» φαρμακευτική δαπάνη. Ποια είναι σήμερα αυτή η συμμετοχή σε όγκο και αξία;

Ακριβώς. Εννοώ πως στο πλαίσιο

του «κλειστού προϋπολογισμού» των 2 δις για τα ταμεία, θα πρέπει να αξιοποιηθεί ο δυναμισμός της Ελληνικής φαρμακοβιομηχανίας, που εξυπηρετεί απόλυτα πολλές κατηγορίες φαρμακευτικής θεραπείας και παράλληλα συγκρατεί το κόστος της φαρμακευτικής δαπάνης, ενισχύει την ανάπτυξη και στηρίζει την απασχόληση. Σήμερα ενισχύονται έμμεσα τα εισαγόμενα φάρμακα που καλύπτουν το 80% της δαπάνης. Τα Ελληνικά παραγόμενα φάρμακα έχουν περιοριστεί κάτω από το 18% σε αξία και περίπου 20% σε όγκο με βάση τα τελευταία στοιχεία του ΕΟΠΥΥ.

Εδώ διαπράττεται ένα οικονομικό έγκλημα. Το ελληνικό φάρμακο, που είναι επώνυμο, ασφαλές, ποιοτικό και διεθνώς ανταγωνιστικό μπορεί να καλύψει το 70% των θεραπευτικών αναγκών της χώρας, σε οικονομικές τιμές, προς όφελος και των ασθενών και της οικονομίας. Κι όμως, αυτό το πασιφανές αγνοείται. Αποτέλεσμα είναι η χώρα να έχει 2 δις έλλειμμα κάθε χρόνο στο ισοζύγιο εμπορικών συναλλαγών από τα φάρμακα. Είναι ξεκάθαρο, ότι στην εποχή των χρεών και των ελλειμμάτων αυτό πρέπει άμεσα να σταματήσει.

Απ' όσα μας λέτε, καταλαβαίνουμε ότι η φαρμακευτική πολιτική που ακολουθείται την εποχή της κρίσης έχει επηρεάσει τη διείσδυση των Ελληνικών φαρμάκων, κυρίως των γενεοσήμων, στην αγορά. Δεν υπάρχει όμως μνημονιακή υποχρέωση για χρήση τους στο 60% της κατανάλωσης;

Πράγματι υπάρχει αυτή η κατεύθυνση, γιατί σε όλη την Ευρώπη τα εθνικά συστήματα Υγείας προωθούν τη χρήση γενεοσήμων, ως το αποτελεσματικό μέσο συγκράτησης των φαρμακευτικών δαπανών. Στη Γερμανία, για παράδειγμα, η συμμετοχή τους ξεπερνά το 70%, στη Δανία το 69%, την Αγγλία το 60%, τη Γαλλία το 50% κ.ο.κ.

Δυστυχώς ο στόχος του 60% δεν είναι τη στιγμή αυτή εφικτός. Και αυτό γιατί - παρά τις ενδεχόμενες προθέσεις - το σύνολο των μέτρων και των διαδικασιών για την κυκλοφορία, τιμολόγηση και διείσδυση των γενεοσήμων στην αγορά λειτουργούν ακριβώς ως αντικίνητρα προς αυτή την κατεύθυνση.

Ο κλάδος μας έχει προτείνει στην κυβέρνηση μια σειρά μέτρα, τα οποία θα διευκολύνουν τη διείσδυση του Ελληνικού φαρμάκου στην αγορά. Τα κυριότερα είναι: α). Κίνητρα στον γιατρό με δυνατότητα επώνυμης συνταγογράφησης και άρα επιλογή γενεοσήμου και όχι off patent, β). Θέσπιση κατωτάτων ορίων συνταγογράφησης γενεοσήμων, όπου αυτά είναι διαθέσιμα, γ). Διεύρυνση των θεραπευτικών πρωτοκόλλων και συνδυασμός τους με τον στόχο της μεγαλύτερης συνταγογράφησης γενεοσήμων, δ). Οικονομικά κίνητρα στον φαρμακοποιό για τα ελληνικά παραγόμενα ποιοτικά φάρμακα και ε). Ενημέρωση του κοινού για τα ελληνικά παραγόμενα ποιοτικά φάρμακα και χαμηλές συμμετοχές για τα γενόσημα.

Η ελληνική βιομηχανία αντιστέκε-

ται, αποτελώντας ακόμη και σήμερα μοχλό ανάπτυξης της οικονομίας. Πώς αποτυπώνεται η συνολική οικονομική δραστηριότητα του κλάδου σήμερα; Ποιες οι εκτιμήσεις για το μέλλον;

Έχετε δίκιο. Η συμβολή του κλάδου στην Ακαθάριστη Προστιθέμενη Αξία της εγχώριας μεταποίησης είναι εξαιρετικά υψηλή, η τρίτη μεγαλύτερη στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η συμβολή της φαρμακοβιομηχανίας στο ΑΕΠ της χώρας εκτιμάται στα 2,8 δις. Με βάση τους εκτιμώμενους πολλαπλασιαστές, μπορεί να υπολογισθεί ότι για κάθε 1.000 ευρώ που δαπανώνται για την αγορά Ελληνικών φαρμάκων, το ΑΕΠ της χώρας ενισχύεται κατά 3.420 ευρώ. Η συνολική επίδραση του κλάδου στην απασχόληση είναι επίσης υψηλή και εκτιμάται ότι ξεπερνά τους 50.000 εργαζόμενους. Παρ' όλα αυτά οι εργασίες της φαρμακοβιομηχανίας συμπέζονται. Το 2009 ο συνολικός κύκλος εργασιών της Ελληνικών επιχειρήσεων του κλάδου κυμάνθηκε στα 780 εκατ. ευρώ. Για το 2014 δεν έχουμε ακόμα ασφαλή στοιχεία, αλλά εκτιμάται ότι θα περιοριστεί μεταξύ 420 και 450 εκατ. Οι εφαρμοζόμενες πολιτικές, κυρίως οι εξοτιωτικές μειώσεις στα παλιά φάρμακα και η άμεση και έμμεση φορολόγηση που φτάνει μέχρι το 55% δημιουργούν ένα πλήρως ασφυκτικό περιβάλλον. Φοβάμαι, ότι, εάν δεν υλοποιηθεί η πολιτική γενεοσήμων και τα διαρθρωτικά μέτρα ελέγχου κατανάλωσης των ακριβών φαρμάκων σε δύο χρόνια όλα τα φάρμακα στην Ελληνική αγορά θα είναι εισαγόμενα. Αυτό θέλουμε;

Ποιος είναι ο εξαγωγικός «κάρτης» του κλάδου και ποια τα σχέδια προκειμένου να προσεγγισθούν νέες αγορές;

Η διείσδυση στις ξένες αγορές αποτελεί το οξυγόνο για τον κλάδο. Παράγουμε επώνυμα, καινοτόμα, εξαιρετικά ανταγωνιστικά φάρμακα τα οποία εξάγουμε σε περισσότερες από 80 χώρες, ανάμεσά τους το σύνολο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι εξαγωγές Ελληνικού φαρμάκου αγγίζουν τα 500 εκατ., ποσό που καθιστά τον κλάδο δεύτερο εξαγωγικό πόλο της χώρας.

Συγκεκριμένες μελέτες της Mc Kinsey, του IOBE και του ΚΕΠΕ καταδεικνύουν, πως η Ελληνική Φαρμακοβιομηχανία και το Ελληνικό Φάρμακο αποτελούν σημαντική αναπτυξιακή δύναμη της οικονομίας μας και πυλώνα θέσεων εργασίας. Εμείς έχουμε προτείνει συγκεκριμένα μέτρα, τα οποία, εάν υλοποιηθούν σε σύντομο χρονικό διάστημα, θα βοηθήσουν τη χώρα να ξεφύγει από τον φαύλο κύκλο της ανεργίας, των ελλειμμάτων και του χρέους.